



Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 90

Číslo: 17

25. dubna 2010

Cena: 7 Kč

EKUMENISMUS – PODMÍNKA SINE QUA NON

Co v přímém přenosu ČT z intronizace nového pražského arcibiskupa Římskokatolické církve Dominika Duky nebylo

Nově intronizovaný pražský arcibiskup Římskokatolické církve Dominik Duka uvedl pro rozhovor ČT v prostříhu přímého přenosu slavnostní bohoslužby při svátosti večere Páně, kterou spolu s dalšími koncelebranty vysluhoval, že ekumenismus je v jeho pohledu podmínkou sine qua non.

Nový pražský arcibiskup Dominik Duka, jenž byl po rezignaci dosavadního primase českého Římskokatolické církve kardinála Miloslava Vlka jmenován papežem Benediktem XVI. 13. února a intronizován ve Svatovítské katedrále na Pražském hradě ve Velikonočním oktávu 10. dubna, je nejen v médiích prezentován jako člověk otevřený, vzdělaný a vstřícný. Snad je to též tím, že se ve svém dosud 67letém životě na své pouti jako kněz, ale i dělník či politický vězeň potkal s mnohými lidskými osudy.

Jeho pohled na život zrcadlí i myšlenka, kterou vyslovil v rozhovoru pro Českou televizi odvysílaném během večere Páně při slavnostní bohoslužbě při příležitosti jeho intronizace pražským arcibiskupem: Doslova uvedl, že nezáleží na úřadech a funkcích, které člověk zastává, ale na jeho charakteru, jak se sám přesvědčil právě ve svém předchozím působení. Téměř se chce zvolat: typicky husitské, či alespoň Husovo! Právě Mistr Jan učil o poslušnosti církevní autoritě, je-li v souladu s Písmem, jež mu vedle apoštolské tradice, vyznání víry, spisů církevních otců a učitelů a kanonického práva a církevních koncilů bylo prvním nositelem autority. Podle Paula de Voghta je toto kritérium blízké i závěrům II. Vatikánského koncilu, jak na to upozornil na Husovském sympóziu v r. 1993 v Bayreuthu otec Cyril, O. A. R. z Kanady. Ano, právě morální kredit opravňuje podle Husa k zastávání úřadu. A bez ohledu na církevní příslušnost řekněme, že toto kritérium rezonuje ve své platnosti stejně i dnes. A je o to více potěšitelné, že i nový pražský arcibiskup Římskokatolické církve sdílí postoj, jenž je blízký všem, kteří čerpají ať již v kterékoliv církvi z Husova dědictví. Dokladem toho je i to, že své kázání ve Svatovítské katedrále zahájil vyzněním Písma – Bible, kterou označil jako „duchovní pramen naší civilizace a kultury“. I tento akcent je blízký nám všem, jimž je Písmo drahým základem a zdrojem Božího Slova pro každodenní život, pro časnost i věčnost našeho bytí - ať v individuálním měřítku či v rozměru celospolečenském.

Bible spojuje všechny křesťany a z křesťanského pohledu též křesťany a židy, byť nás její výklad i nadále rozděluje a v dějinách byla učiněna i centrem sporů vedoucích až k válkám a umírání. Nový pražský arcibiskup však ve svém kázání odmítl pokračovat v ideologickém výkladu dějin, akcentujícím války a spory, výzvou: „Je

dnes našim úkolem, i v této zemi, změnit dějiny vítězů a poražených na dějiny tvůrců a stavitelů.“ Sám tak učinil na exemplárním příkladu, v němž zdůraznil „společné úsilí Čechů, našich krajanů německého jazyka a Židů“, na němž „a ne na jejich sporech, stojí sláva minulosti...“ Že však se jeho výzva týká též vztahu s ostatními křesťanskými církvemi, je zřejmé hned z několika postřehů, učiněných během slavnostní bohoslužby.

Již ve svém pozdravu přivítal nový pražský arcibiskup Dominik Duka v první řadě sedící zástupce české ekumeny vzápětí po pozdravu církevních souvěrců (na rozdíl od pozdravu kardinála Miloslava Vlka, který zařadil ekumenické hosty až za zástupce sekulárních institucí). V závěru kázání se pak na zástupce ekumeny obracel Dominik Duka jako na ty, kteří - spolu se všemi spoluobčany - hledají pravdu života a usilují žít podle svého svědomí v zodpovědnosti k druhému. Jistě tento akcent vyplývá z dominikánského „v duchu Pravdy“, jež se stalo i heslem Dominika Duky v jeho biskupském úřadě, do něhož nastoupil v r. 1998, do kdy působil (od r. 1986) jako provinciál řádu dominikánů v Československu a poté v ČR. Nemohu se však při tom ubránit vzpomínce ani na naše tzv. Velké krédo, jež právě výzvou k životu v pravdě a její obraně (po vzoru Husova sedmera) končí, jakož i myšlenka na základní princip svobody svědomí, (v níž rovněž rezonuje Husovo „milujte se a pravdy každému přejte a násilím nikoho tlačiti nedejte“, jak výmluvně stojí i na nápisu Šalounova sousoší M. J. Husa na Staroměstském náměstí v Praze), který si tak nelehe v českém ekumenickém prostředí Církve československé husitské od svého počátku obhajovala.

Dokladem ekumenické otevřenosti nového pražského arcibiskupa je však především jeho veřejný odkaz na 4. kapitolu listu Efezským, jež je jedním ze stěžejních biblických míst deklarujících křesťanskou jednotu („Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni; jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech.“ Ef 4,4-6) spojenou s výzvou k vzájemné lásce („Snášejte se navzájem v lásce a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje.“ Ef 4,2b-3) a službě – každého podle milosti, která mu byla dána - která slouží k budování Kristova těla (Ef 4,7;11- 12) a „jsouce



Intronizace nového pražského arcibiskupa Dominika Duky se zúčastnili nejvyšší státní činitelé

pravdiví v lásce“ vede „k dorůstání v Krista“. (Ef 4,15). S odkazem na aktuálnost tohoto textu i pro dnešek hovořil nový pražský arcibiskup o ekumenické výzvě, jíž mu tato slova jsou, když v počátku svého kázání vyjádřil radost z přítomnosti zástupců křesťanských církví i Federace židovských obcí.

To, že tento ekumenický závazek myslí nový pražský arcibiskup upřímně a vážně, dokládá jeho pozvání zástupců české ekumeny i ke společné závěrečné modlitbě, pronesené ve Svatovítské katedrále na závěr jeho slavnostní intronizace po doznění chorálu Sv. Václava, při němž bohužel

Česká televize svůj přímý přenos ukončila. Doplňuji proto na tomto místě zprávu o pro celou českou ekumeny významném počínání, jenž je snad v pravdě symbolickým počátkem další spolupráce mezi církvemi. S novým pražským arcibiskupem Dominikem Dukou se „nad lidem“ modlili společně po boku předsedy Ekumenické rady církví v ČR synodního seniora Českobratrské církve evangelické Joela Rumla, dvou místopředsedů ERC v ČR biskupa Starokatolické církve Dušana Hejbala a předsedy Rady Církve bratrské Daniela Fajfry a dále ředitele Úřadu eparchiální rady a protopresbytera Jaroslava Šuvarského

i tři pozvaní zástupci naší církve: bratr patriarcha Tomáš Butta, pražský biskup David Tonzar a královéhradecký biskup Štěpán Klásek, tuto modlitbu: „Otče, Bože našich Otců, ty jsi pramen všeho života a požehnání. Shlédni na svůj lid a nepřestávej ho zahrnovat svou přízní. Chraň nás ode všeho zla a učíš z nás služebníky dobra, abychom společně v klidných časech chválili tvé jméno a zvěstovali tvou spásu. Prosimé o to skrze toho, který navždy přemohl smrt a přinesl nám novou naději, tvého Syna a našeho Pána Ježíše Krista. Jemu buď chvála a sláva na věky. Amen!“

Dokončení na str. 3

ZE 109. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

Pobožností na texty L 24,33-49 a Sk 3,1-16 (píseň 255) zahájila 109. zasedání ústřední rady její místopředsedkyně dr. Ivana Macháčková, která v modlitbě připomněla oběti leteckého neštěstí u města Smolensk.

Vlastní jednání pak uvedl bratr patriarcha dr. Tomáš Butta připomínkou nejdůležitějších událostí posledních dnů - např. intronizace arcibiskupa Dominika Duky, které se zúčastnil spolu s královéhradeckým biskupem Štěpánem Kláskem a pražským biskupem dr. Davidem Tonzarem. Jménem ústřední rady pak blahopřál plzeňskému biskupovi Mgr. Michaelu Mocovi k jeho významnému životnímu jubileu, které oslavil v minulých dnech. Modlitbou a chvílí ticha pak ústřední rada uctila památku ing. Václava Přibíka, kazatele z plzeňské diecéze, kterého Pán povolal 19. března, a bratra faráře Mgr. Jiřího Bureše, který zemřel 7. dubna.

Po doplnění programu a schválení

zázpisu z minulého zasedání pak zahájil vlastní jednání ideovým referátem bratr patriarcha dr. Tomáš Butta. Ústřední rada vzala mj. na vědomí rozhodnutí rady města Husince o pronájmu areálu Husova domu naší církvi a vyjádření bratra patriarchy k projektu jeho obnovy. V referátu vzdělávání, který vedl slovenský biskup dr. Jan Hradil, se ústřední rada zabývala návrhem na uspořádání semináře „Šikana známa a neznáma“, který předala k podrobnému dopracování naukovému odboru.

V organizačně právním referátu, který vedla místopředsedkyně ústřední rady dr. Ivana Macháčková, ústřední rada uložila legislativně právnímu a naukovému výboru připravit pro červnové církevní zastupitelstvo upřesnění našich řádů v otázkách přijímání nových členů do náboženské obce a kritérií volitelnosti do rady starších. Ústřední rada projednala návrh změny základního dokumentu Církve česko-

slovenské husitské v části „Vzdělávací instituce“.

Původní znění: „Správní rada je tříčlenná ... podpis přípojí předseda nebo jím pověřený člen správní rady“ se mění takto:

“1. Správní rada je čtyřčlenná.
2. Za právní osobu jedná navenek a činí právní úkony vůči třetím osobám správní rada. Za správní radu vůči třetím osobám jednají po dohodě společně nejméně dva členové. Podepisování za právní osobu se provádí tak, že k vytištěnému nebo nadepsanému názvu právní osoby připojí svůj podpis nejméně dva členové správní rady.”

Novelizovaný Základní dokument bude zveřejněn na webových stránkách církve. Ústřední rada se rozhodla zrušit pro zjištěné nedostatky výběrové řízení na ředitele IEPu.

Ve finančním referátu, který vedla finanční zpravodajka ústřední rady ing. Miroslava Studenovská, ústřední rada mj. vzala na vědomí roz-

Dokončení na str. 3

Stará moudrost

Skupina bývalých studentů se sešla, aby navštívila svého starého univerzitního profesora. Během odpoledne spolu debatili, ale zprvu veselý rozhovor se změnil ve stížnosti na zátež v zaměstnání i v životě.

Starý profesor nabídl všem kávu, odešel do kuchyně a vrátil se s velkou konvicí kávy a tácem plným nejrůznějších šálek – bylo jich dokonce víc než studentů: porcelánových, plastických, skleněných i křišťálových.

Některé vypadaly úplně obyčejně, některé dokonce velmi drazé, jiné výjimečně originálně.

Pan profesor své bývalé žáky vybídl, aby si nalili kávu.

Když měli všichni studenti vybrané hrnky s kávou ve svých rukách, profesor jim řekl: "Jestli jste si všimli, vybrali jste si ty nejhezčí a nejdražší hrnky, a ty obyčejnější jste nechali na tácku. I když je samozřejmě přirozené, že pro sebe chcete jen to nejlepší, je to hlavní příčina vašich problémů i vašeho stresu. Vždyť to, co jste ve skutečnosti opravdu chtěli, byla káva, ne hrníček, ale podvědomě jste sáhli po těch nejlepších a dokonce jste se i podívali, jaké hrníčky si vybrali ti ostatní.

Přemýšlejte o tom: Život je jako káva. Zaměstnání, peníze a společenské postavení jsou hrníčky. Jsou to jen nástroje, které kvalitu života nemění. Občas, když se zaměříme na hrníček, zapomínáme si vychutnat kávu, kterou v něm máme...

Takže – nenechte hrníčky, aby řídily váš život, ale soustředte se raději hlavně na tu kávu."

Přišlo mailem

Z kazatelského plánu

TŘETÍ NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH – JUBILATE

"Jdi, a jak jsi uvěřil, tak se ti staň."
Mt 8,13

První čtení Písma: Ž 66,1b–3

Tužby

2. Abychom všichni byli ochotnými a radostnými nositeli královského pokoje Ježíšova, modleme se k Hospodinu.

3. Za dar radosti ze života Ježíšem Kristem osvobozeného od hříchu a smrti, modleme se k Hospodinu.

Modlitba:

Pane, naše spásu! Kdybychom se srdcem upnuli k ničemnosti, nevyslyšel bys nás. Ale ty jsi našim modlitbám věnoval pozornost. Buď požehnan, že jsi naše prosby nezamítl a své milosrdenství a spásu jsi nám neodepřel. (Srv. Ž 66,18–20)

Chceme ti naslouchat. Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Sk 13,26–33

Evangelium: J 20,1–9

Čtení Písma k obětování: Ž 146,1–2

Čtení Písma k požehnání: J 20,4–8

Vhodné písně: 64, 176

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ - KVAS 2

Následující kapitoly nepřináší vyčerpávající výklady podobností, ale spíš vysvětlující poznámky, zaměřené na biblických reálií a motivaci k zamyšlení nad vzkazy Pána Ježíše do naší současnosti.

Hlavním pramenem je publikace Williama Barclaye „And Jesus said“ 1. vyd. 1952, reprint 1970, a „The Gospel of Matthew“ (2. díl, Edinburgh, 1. vyd. 1957, revid. vyd. 1975, reprint 1979, 1983, 1985, 1986).

Pokračování z minulého čísla

2. Je to sociální revoluce – mocní jsou svrženi z trůnů a poníženi jsou povýšeni. Svět hodnotí člověka podle jeho bankovního účtu nebo podle počtu lidí, kteří jsou mu podřízeni. Křesťanství rozvrstňuje lidi podle služby, kterou věnují svým bližním. „Kdo chce být mezi vámi první, buď otrokem všech“ (Marek 10,44). Člověk, kterého svět považuje za velkého, může být v Božím království bezcenný. A ten, kdo nemá ve světě žádné postavení, může být v Božím pohledu ten největší.

3. Je to ekonomická revoluce – hladoví budou nasyceni dobrými věcmi a bohatí posláni pryč s prázdnou. V opravdu křesťanském státě by důležitou roli měla hrát zodpo-

vednost – aby někdo neměl příliš mnoho a jiný příliš málo. Americký teolog Branscomb říká: „Byznys by tu neměl být jen ku prospěchu podnikatelů, ale k zajištění potřeb celého společenství; žádný farmář by neměl orat jen pro svůj finanční zisk, ale aby nasycil hladový svět; žádný doktor nebo právník by neměl konat svou praxi jen pro sebe, ale proto, aby léčil a pomáhal těm, kdo jsou v trápení. Každá práce by měla směřovat k léčení, pomoci a naplnění duchovních a tělesných potřeb druhých lidí. Největší by byl ten, kdo je největším služebníkem všech.“ Ekonomická revoluce je křesťanským cílem.

Nám se takový cíl musí jevit jako čirý idealismus, jako něco nedostižného. Někteří teologové – u nás no-

vozákoník František Kovář – vidí Magnifikat jako chvalo zpěv eschatologický. Takové divy budou skutečností v Božím království, v tom mesiášském království, které se přiblížilo příchodem Ježíše Krista: zlé poměry tohoto světa se změní v pravý opak.

KŘESŤANSTVÍ V ŘÍMSKÉ ŘÍŠI

Ale právě tady je smysl podobností: Příchod Ježíše Krista do lidské společnosti – to je jako vložit kvasnice do těsta – s tou společností se něco začne dít – proměňují se jednotlivci a proměňují se poměry ve státě.

William Barclay a
Jiřina Kubíková

Pokračování příště

Nad Písmem

„JDI A JAK JSI UVĚŘIL, TAK SE TI STAŇ...“ J 20,1-9

Možná, že se dnes trochu podivujeme nad tím, že se v evangeliu znovu vrátíme do Velikonoc ke zprávě o vzkříšení našeho Pána. Proč?

Zřejmě proto, abychom si uvědomili, jak je tato zpráva pro nás důležitá a co pro naši víru znamená. Víra v radostnou zprávu o spasitelném činu Pána Ježíše Krista není nic samozřejmého. Víra, jak ji prožíváme, chce neustále prohlubovat a rozvíjet, posilovat a chránit. V listě Židům čteme: „Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.“ (Žd 11,1).

Myslíme si jistě, že všichni, kdo se setkali s tělesným Pánem Ježíšem, to měli lehčí než my ostatní. Oni jej přece viděli a slyšeli a byli svědky jeho mnohých činů. A přece nechápali! Proto bylo i jeho zatčení, ukřižování a následně vzkříšení zcela neočekávané a neuvěřitelné. Evangelista Jan nepoužil dlouhých popisů, ale několika větami mluví o zcela konkrétní události. Po pátečním ukřižování, večer před sobotou, snali muži tělo Pána Ježíše z kříže a provizorně uložili do skalního hrobu. Viděly to i ženy, které s Ježíšem chodily. Na víc nebyl čas, začala sobota a platil veškerý zákaz činnosti. Musel být klid. Tento zákon si nikdo netroufl porušit. Ale v první den týdne, v neděli, ještě za tmy, šly ženy k hrobu. Bylo na nich, aby vzdaly poslední počtu svému Mistrovi, pomazaly tělo, zavínuly je definitivně do pláten a rozloučily se s ním. Tam mohly plakat a naříkat a projevit svou lásku. O této události hovoří všichni evangelisté. Jmenují ženy, pouze Jan mluví jen o Marii Magdalské. Je však zřejmé, že k hrobu přišlo více žen. Protože Marie, když našla odvalený kámen, utíkala k Petrovi, který byl pohromadě s Janem a řekla: „Vzali Pána z hrobu a NEVÍME, kam jej položili.“ Nevíme – bylo jich tedy víc.

Do hrobu bylo zřejmě dobře vidět. Prvním znamením toho, že se stalo něco podivuhodného, byl odvalený těžký kámen. Učedníci vstali a běželi ke hrobu. Evangelista to líčí jako jaký-

si závod, jeden předbíhal druhého. Jan doběhl první, a přece do hrobu nevěšel. Jakoby jej zastavila nějaká prudká myšlenka. Petr tedy, jako Ježíšem určený vůdce učedníků, vešel první.

Zamýšlím se nad tím, jak rozdílní byli tito dva muži. Byli podle svých povah tak jini jako dnes my. Každý z lidí přijímá zvěst o vzkříšení jinak. Někoho se to ani nedotkne – řekne – hloupost, pohádka. Jiný to až fanaticky prožívá, další cítí, že je zde něco, co může oslovit jeho srdce. Petr a Jan. Oba v hrobě spatřili totéž. Ležící lněná plátna, šátek z hlavy svinutý a položený na jiném místě. Kdyby někdo chtěl ukrást tělo, přece by jej nechal zahalené. Možná proto se Jan zastavil před hrobem. Srdce mu napovědělo, že se zde stalo něco, co učinil Bůh. Petr, ten praktický a prudký člověk, stál v bezradném údivu. Jan ze zanechaných pláten a roušky pochopil, že už jich nebylo třeba! Pán vstal!

Proto k nám dnes zaznělo velikonoční slovo o Vzkříšeném. Abychom si stále připomínali, že prázdný hrob není jen nějaká bezvýznamná epizoda. Že je to důležitý mezník naší víry. Z celého příběhu evangelia vyplývá, že Jan v té chvíli uvěřil ve vzkříšení Ježíše Krista. Když on žil, všechna jeho znamení a zázraky měly vyvolávat víru. Ač lidé žaslí a ptali se: „Kdo to jen je...?“ a nebo „chválili Boha“, nevěřili vlastně, že Ježíš je Mesiáš.

Zastavme se ještě u poslední věty dnešního oddílu. „Dosud totiž nevěděli, že podle Písma musí vstát z mrtvých“ (Jan 20,9). Nevěděli? Jak to, ptáme se dnes my. Přece jim to Pán Ježíš několikrát říkal. No, tak je to s námi, lidmi. Co nechceme slyšet, neslyšíme. Nepřijímáme věci „nebereme“ a doufáme, že se stane to, co jsme si vysnili. Jan nám chce dnes také říci, že on není lepší než Petr. Že i pro něho platí výčitka Pána Ježíše k učedníkům na cestě do Emauz: „Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci?...“ (L 24,25). Jan by klidně mohl říci, že je hanba, že uvěřil až před prázdným hrobem.

Podle Písma měl mít takovou víru už dávno. A co my, sestry a bratři? Budeme-li skutečně číst a denně otevírat Písmo svaté a necháme jej vstoupit jako Boží slovo do svých srdcí – bude pro nás ještě těžké uvěřit ve Vzkříšeného? Někteří tzv. křesťané říkají, že věřit v Pána Ježíše jako představitele Boha na zemi, není těžké. Zamýšlet se nad jeho podobnostmi přináší užitek. Číst jeho kázání pomáhá ve všedním životě. Ale prázdný hrob? Vzkříšení? To se nám jako ryze tělesným bytostem moc nezamlouvá. Jistě, patří to ke křesťanství, ale nevíme, jak to tehdy bylo. Raději vymyslíme různé teorie o tom, kam Ježíš, zdánlivě mrtvý a vzbuzený odešel, kde žil dál a s kým, prostě lidské spekulace, senzace. I nesmyslné knihy přináší peníze! To je ta slabost, ze které se musíme denně vyznávat. To je ta nedůvěra – proč se potom divíme, že se nám přesně stane, jak jsme uvěřili! Či neuvěřili.

Nenamlouvějme si, že nemáme čas otevírat Písmo. Neslavme bohoslužby jen formálně. Vždyť přece naši praotcové před 90 lety chtěli návrat k Bibli, k čistému Božímu slovu a prosté a jasné víře ve Vzkříšeného Krista. Ještě máme čas – ještě stále klopytáme po cestě k otevřenému hrobu. Kež nám naše srdce napoví a my přijmeme jasné slovo: Kristus vstal, aleluja! Amen

Jana Chaloupková

Vyznáváme, Pane, že naše víra ve tvou záchranu činem vzkříšení je stále podrobována zkouškám a pokušením tohoto světa. O tolik věcí prosíme a přece pevně nevěříme, že je Bůh může učinit. Vidíme, že ty už nepotřebuješ lidské věci, protože Otec splnil své slovo a povolal tě zpět a sedíš po jeho pravici. Proto prosíme, odpusť nám naši nevěru a stále nás obnovuj Duchem svatým, k naší pomoci a spásy a ke své slávě. Amen

NAŠE RECENZE

**HUS DRŽÍ KLÍČ,
Z ANGLICKÉHO ORIGINÁLU
"THE GOOSE HOLDS THE KEY"
(BILL HIGGINS 1992),
PŘELOŽIL
STANISLAV MAXA-STEFANOS.
JINDŘICHŮV HRADEC 2006.**

Nevelká, ale čtivá knížka vznikla na základě přednášek tohoto amerického teologa a bakaláře bohosloví, v současné době pracujícího v Tennessee Valley. Je pozoruhodné, že se v dotyčné studii věnuje velmi zasvěceně životu, smrti i odkazu Mistra Jana Husa, navíc je i autorem činohry s názvem Hus stojí sám.

V knížce se autor Higgins netají obdivem k osobnosti Jana Husa a hodnotí jeho význam nejen pro dějiny českého národa, ale také pro okolní svět, včetně vlivu na německého reformátora Luthera a nepřímo i na skotského reformátora Johna Knoxe. Jak známo, Hus sám byl ovlivněn učením anglického teologa Johna Wycliffa, ale nebyl jeho kopií, vše od

něho nepřijímal. Podobně jako Wycliff však Hus sdílel přesvědčení o nutnosti přeložit Boží slovo - Bibli do mateřštiny a tím rozšířit kázání Písma zejména na venkově. Ve třetí kapitole knížky najdeme i mnohé méně známé údaje o osudu zmíněného Wycliffa, který ještě mnohem dříve než Hus byl také podobným koncilem prohlášen kacířem, jeho knihy byly páleny a učení dáno do klatby. Ani tělesné ostatky a popel v r. 1384, po smrti tohoto předchůdce českého re-formátora, nedoznaly věčného klidu, ale skončily na dně jihoněmeckého potoka.

Naštěstí tehdejší student Jeroným Pražský, který studoval také v Oxfordu, při návratu do Prahy přinesl s sebou Wycliffovy spisy, které tu měly velký čtenářský ohlas.

V dalším sledu knížky autor probírá nezbytně v kostce průběh Husova života od narození v Husinci v jižních Čechách až do dospělosti a jmenování kazatelem r. 1402 v Betlémské kapli. Přes další známé důvody

sporů s papežem Janem XXIII. a kritiku mnoha poklesků církve včetně prodávání odpustků, které nakonec vyústily v prohlášení Husa kacířem a upálení v jihoněmecké Kostnici, dochází autor Higgins v závěrečné kapitole k ryze kladnému zhodnocení Husova odkazu i pro naši současnost. Jak píše, "Hus má klíč k budoucnosti této země." Mravní zásady a víra v existenci vyššího zákona Božího musí nakonec převýšit lidské zákony. V závěru knížky připomíná, že "jediným absolutním měřítkem, které Hus uznával, bylo slovo Boží obsažené v Písmu." To, že Mistr Jan Hus nakonec nezdědil pravdu Písma a obětoval za ni svůj život, dává podnět a inspiraci pro obrodu morálních hodnot, v současné době dost pokleslých. V tom je možno vidět aktuální přínos dotyčné studie. Malé sice rozsahem, ale podnětné k zamyšlení o problematice Husova odkazu právě letos v roce 2010, devadesát let od založení Církve československé husitské.

Dr. Karel Lachout



Z prezentace nové knihy sestry Jindřišky Kubáčové

Za bratom farárom

Všetko začalo rannou SMS-kou: „Zemřel mi tatínek.“ U toho bol podpis „Jiří Bureš“. Až v túto chvíľu mi napadlo, že ide o brata farára Jiřího Bureša, s ktorým som študoval v 70-tych rokoch minulého storočia v Prahe. Bol v ročníku podo mnou a tak som si položil otázku: „Nezomrel trochu skoro?“ 65 rokov. Je to málo. Ale je neskoro si klásť akúkoľvek otázku. On už vydal účet.

Asi za hodinu sa ozval telefón a volal syn Jiřího s otázkou, či neurobím pohreb. Odpovedal som: „Ale iste.“ Až po chvíli som pochopil, že to bol sľub unáhlený. Nebol to pohreb ako každý iný. Bol to pohreb spolubrata, spolužiaka, ale hlavne priateľa. Spomenul som si na žartovné študentské roky, na krásne chvíle, ktoré nikdy nepokazil. Spomenul som si na chvíle, kedy brat Jiří bol poslancom za OF pred rozpadom Československej republiky na dve časti. Dlhé hodiny rozprávania okolo časopisu „Kazatelna“, ktorý vychádzal vo Vlasimí, do ktorého sme obaja prispievali.

Brat farár ThLic. Jiří Bureš ochorel náhle v polovici posledného desaťročia dvadsiateho storočia. Rok som ho navštevoval v havlíčkovobrodské nemocnici. Prišlo uzdravenie, jeho odchod do dôchodku a 12. apríla v Husovom sbore vo Vlasimí o 11.00 hodine posledná rozlúčka.

Za podklad kázne som použil 23. Žalm. Centrom zvesti bol citát: „Keby som mal ísť temným údolím smrti, nebudem sa báť zlého.“ V túto chvíľu som priat bratovi Jiřímu, aby to tak bolo v jeho prípade.

Jan Hradil

Koncert pro hradecskou zvonohru

Z Hradce Králové děkujeme vám všem, at' už náboženským obcím nebo jednotlivcům, kteří jste přispěli v rámci veřejné sbírky na koncertní zvonohru navrženou Petrem Rudolfem Manouškem do věže Sboru kněze Ambrože. V době psaní této pozvánky bylo na transparentním účtu hradecké náboženské obce, určeném na zvonohru, složeno více než 130.000 Kč. Sběrka stále probíhá, můžete se k ní i nyní přidat zasláním libovolné částky na č. ú. 4862517001/5500 pod variabilním symbolem 329 a tím podpořit tento jedinečný projekt, který bude prvním stabilně umístěným koncertním nástrojem tohoto typu v naší zemi.

Ale nabízíme vám ještě další možnost, jak přispět a přitom si odnést nevšední hudební zážitek. V pátek 23. dubna v 18 h k nám do Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové zavítá jeden z našich nejlepších varhaníků Jaroslav Tůma. Dobrovolně vstupné bude věnováno na zvonohru a zároveň uslyšíte varhanní hudbu v podání mezinárodně uznávaného umělce, účastníka mnoha hudebních festivalů, vítěze improvizčních soutěží v Norimberku a Haarlemu a také držitele Výroční ceny Nadace Českého hudebního fondu za souborné provedení celého varhanního díla J. S. Bacha. Srdečně vás na tento koncert i na neopakovatelné varhanní improvizace Jaroslava Tůmy zveme.

Náboženská obec v Hradci Králové

EKUMENISMUS – PODMÍNKA SINE QUA NON

Dokončení ze str. 1
Nezbývá, než si přát, aby tento symbolický počín byl skutečným začátkem dalšího dobrého ekumenického vývoje a vztahů s Římskokatolickou církví v naší zemi, jenž doznal po politických změnách r. 1989 nového výrazu podpisem bilaterálních dohod (v r. 1993 postupně mezi ŘKC a ČCE a CČSH) o vzájemném uznávání křtu a v r. 2007 pak podpisem Charty Oecumenicy většinou českých křesťanských církví včetně církve Římskokatolické. Stalo se tak za předchůdce Dominika Duky na stolci pražského arcibiskupa, kardinála Miloslava Vlka, který Chartu Oecu-

menicu podepsal i jako prezident Evropské Rady biskupských konferencí společně s tehdejším prezidentem Konference evropských církví metropolitou Jeremie v r. 2001 ve Štrasburku a jistě dal i podnět k jejímu českému překladu, který vyšel péčí České biskupské konference mezi prvními - ještě téhož roku! Nejen za to patří kardinálu Vlku v oblasti ekumenické spolupráce velký dík. Dokonce s předstihem vydala ČBK spolu s ERC v ČR i dokumenty pro 2. Evropské ekumenické shromáždění, které se konalo v r. 1997 v Grazu pod mottem: Smlížení: dar Boží a pramen nového života. Kéž cesta ke vzajem-

nému smlížení v duchu Ef 4, jak zdůraznil i nový pražský arcibiskup Dominik Duka, je naší společnou cestou k další vzájemné spolupráci bez předpokladů a strachů, jimiž jsme napříč církvemi zbytečně svazováni. Vždyť pro nás vstal Kristus z mrtvých, aby nás tak smlířil s naším nebeským Otcem a skrze svou oběť i s námi mezi sebou navzájem - i napříč církvemi. Kéž je pro nás toto velikonoční poselství mementem pro naše ekumenické vztahy i pro nadcházející dny!

**Hana Tonzarová,
tajemnice pro ekumenu**

MALÉ ÚVAHY V KARLÍNĚ

Náboženská obec v Praze-Karlíně pořádala 14. dubna v podvečer prezentaci nové knihy sestry Jindřišky Kubáčové, nazvané „Malé úvahy“. ThDr. Jiří Vaniček, farář v Karlíně, uvítal sestru Kubáčovou i všechny, kteří její tvorbu rádi čtou. Vyslovil potěšení nad tím, že si k uvedení Malých úvah vybrala karlínský sbor. Je známo, že sestra Kubáčová má ke Karlínu vztah; její manžel, prof. Vladimír Kubáč, zde před odchodem na fakultu působil jako farář. V den uvedení knihy by měl zesnulý prof. Kubáč narodeniny. Bratr Vaniček předložil, že za normálních okolností se soudobých úvah bojí pro jejich přílišnou postmodernitu, ale u sestry Kubáčové tento nešvar neočekával, a proto knihu s chutí otevřel. Pochválil její čapkovsky bohatý jazyk i to, že nám nenásazuje růžové brýle, nýbrž dodává optimismus víry. V neposlední řadě vyzvedl grafickou podobu knihy, již ilustrovala výtvarnice Alžběta Skálová. PhDr. Olga Nytrová, moderátorka večera, zde mluvila i z titulu zakladatelky literárně-dramatického klubu Dialog na cestě. (Sestra Jindřiška Kubáčová je totiž také jeho členkou.)

Ocitovala, jak se o sestře Kubáčové vyjádřil kdysi prof. Balabán: „sladká jako mošt a nebezpečná jako lučavka královská“. Dále poukázala na to, že autorka má cit pro lidské slabosti a ve svých úvahách nám nenásilně připomíná, abychom měli více pokory a pěstovali v sobě ctnosti. Samotná Jindřiška Kubáčová pak předstoupila a poděkovala dvěma zástupcům České biblické společnosti, jejíž péčí kniha vyšla. Ze své knihy si k autorskému čtení vybrala deset úvah, například Co je člověk?, O věr-

nosti, Člověk chybující nebo Dušičky. Při tomto setkání účinkoval vokální soubor Geshem, vedený Markem Šlechtou. Jeho repertoár sestával zejména z černošských spirituálů (Old Time Religion, Give Me Jesus, Go Down Moses apod.), na žádost sestry Kubáčové však zazněla také píseň hebrejská. Na samotný závěr karlínský farář popřál knize mnoho úspěchů a poželhal všem přítomným.

Petra Štěpánová

ZE 109. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

Dokončení ze str. 1
hodnutí ministerstva kultury, kterým nám MK ČR nepřidělilo dotace na oslavy 160. výročí narození Tomáše Garrigua Masaryka ani na Husovské oslavy 2010. Pražský biskup ThDr. David Tonzar navrhl, aby naše církev požádala Ekumenickou radu církví o zastoupení v komisi, která dotace přiděluje, i vzhledem k tomu, že rada města Husinec schválila pronájem areálu Husova domu naší církvi. Ústřední rada nakonec rozhodla, že naše církev požádá Ekumenickou radu církví, aby jmenovala do komise minister-

stva kultury pro rozdělování finančních prostředků zástupce naší církve. Ústřední rada rovněž schválila, že příští zasedání bude výjezdní a bude se konat 15. května v Husinci.

V tiskovém a kulturním referátu, který vedla olo-moucká biskupka Jana Šilerová, bylo mj. schváleno vydání jednotné brožury o domácím násilí, která bude k dispozici na webových stránkách církve.

V referátu liturgický, pastorační a svátostný život církve, který vedl bratr patriarcha, byl mj. projednán návrh pražské diecézní rady „Duchovní

služba Policie ČR“. Ústřední rada předala materiál k posouzení a vyjádření pražskému biskupovi ThDr. Davidovi Tonzarovi, královéhradeckému biskupovi Štěpánovi Kláskovi, Mgr. Benjaminevi Mlýnkovi, Mgr. Tiborovi Brečkovi, br. Ivanovi Bařinkovi a naukovému odboru.

V osobním referátu bylo mj. schváleno udělení jáhenského svěcení sestře Františce Kláskové, studentce Husitské teologické fakulty UK, po složení zkoušky před církevní zkušební komisí.

(red)

ZPRÁVY

Nedělní matiné

Náboženská obec v Praze 2-Nové Město srdečně zve na nedělní matiné, které se koná 25. dubna od 10.30 h ve Sboru knížete Václava (Praha 2, Resslova ul. č. 6).

Zazní písně a duety: J. Myslivečka, W. A. Mozarta, C. W. Glücka, G. F. Händela a dalších.

Účinkují: Ladislava Nohejlová – mezzosoprán, Lída Čermáková – soprán, Jitka Blažková – mezzosoprán a Tomáš Pykal – klavír.

Vstupné je dobrovolné.

(rst) **CENA ZAHHRNUJE:** ubytování, stravu, pojištění.

* **Hudební tábor 17. 7. – 24. 7.**

Místo konání: T. Sviny - Domeček

Cena: 2.100 Kč

Věk: od 8 let

* **Křesťanský tábor 11. 7. – 17. 7.**

Místo konání: tábořiště Borová

Cena: 2.100 Kč

Věk: 6-15 let

* **Vodácký tábor 11. 7. – 17. 7.**

Místo konání: řeka Ohře

Cena: 2.300 Kč

Věk: od 12 let

* **Keramický tábor 25. 7. – 31. 7.**

Místo konání: POZOR ZMĚNA:

T. Sviny - Domeček

Věk: od 8 - 15 let

Cena: 2.100 Kč

* **Divadelní tábor 3. - 10. 7.**

Místo konání: tábořiště Borová

Věk: od 8-15 let

Cena: 2.100 Kč

* **Putovní tábor 31. 7. – 7. 8.**

Místo konání: CHKO Křivoklátsko

Cena: 1.800 Kč

Věk: od 13 let

* **Vodní Svět 5. 7. – 10. 7.**

Místo konání: Třeboň

Věk: 7 - 16 let

Cena: 2.200 Kč

* **Tábor v přírodě 18. 7. – 24. 7.**

Místo konání: tábořiště Borová

Cena: 2.100 Kč

Věk: 7-15 let

(pš)

Léto s Domečkem

Milí přátelé,

zima pomalu odchází a léto se už blíží, proto vám zase po roce posíláme nabídku našich táborů. Užijte si PRÁZDNINY s námi! Neváhejte a vyberte si z naší nabídky co nejdříve, neboť některé tábory bývají velice rychle obsazené.

Kontakt:

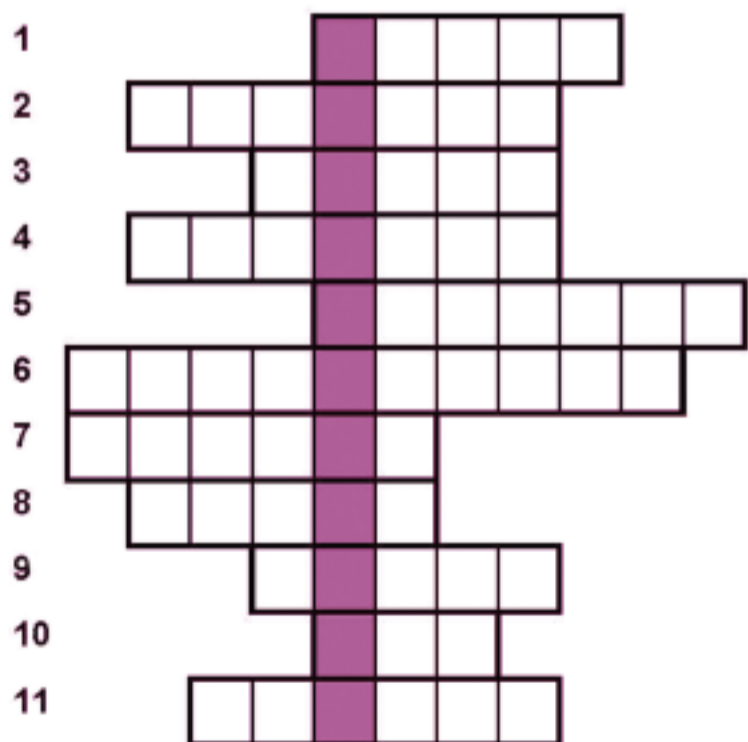
Domeček, středisko DM CČSH, Branka 588,374 01 Trhové Sviny, Petra Šimonová 386322537, e-mail: domecek.ts@quick.cz, web www.domecek.org

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

JEŽÍŠ ŽIJE

V Janově evangelii 20,1-9 snadno najdete slova, která v textu chybí. Doplněte je do tabulky a získáte tajemku.

První den po (11), když ještě byla tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že (3) je od hrobu odvalen. Běžela k Šimonu (2) a k tomu (6), kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten (8) učedník vstali a šli k (9). (10) dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu (1). Sehnul se a viděl tam ležet lněná plátina, ale (5) nevěšel. Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet lněná plátina, ale šátek, jímž (4) Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě. Potom vešel dovnitř i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dřív; spatřil vše a uvěřil. Dosud totiž nevěděli, že podle Písma musí vstát z (7).



(Řešení z minulého čísla: 15 oveček.)

Jana Krajčírřiková

Koncerty u sv. Mikuláše

* 26. 4. - 20 h

Bach, Händel, Mozart

Prague Brass Ensemble,

Aleš Bárta - varhany

* 27. 4. - 17 h

Bach, Händel, Dvořák

Yvona Škvárová - mezzosoprán,

Jan Kalfus - varhany

* 28. 4. - 17 h

Bach, Mozart, Dvořák

Jana Jonášová - soprán,

Bohumír Rabas - varhany

* 29. 4. - 17 h

Beethoven, Mozart

České smyčcové trio

* 30. 4. - 17 h

Bach, Schubert, Dvořák

Josef Kšica - varhany,

Tomáš Jindra - bas

* 30. 4. - 20 h

Bach, Vivaldi, Mozart

Praga Sinfonietta orchestra,

Diriguje M. Němcová,

Y. Škvárová - alt

* 1. 5. - 17 h

Bach, Schubert, Albinoni

Jiřina Pokorná - varhany,

Miroslav Kejmar - trubka

* 1. 5. - 20 h

Bach, Vivaldi, Mozart

Praga Sinfonietta orchestra

Diriguje M. Němcová,

Y. Škvárová - alt

* 2. 5. - 17 h

Bach, Händel, Rossini

K. Valoušková - soprán,

O. Musilová - mezzosoprán,

Z. Němečková - varhany

* 2. 5. - 20 h

Vivaldi, Mozart

Vivaldi orchestra Praga

N. V. Návrat - barokní housle

ZEKUMENY VE SVĚTĚ

BRITSKÝ MISIOLOG JOHN COLE:

CÍRKEV MUSÍ ZMĚNIT ZPŮSOB, JAKÝM PŘEDÁVÁ DOBRŮU ZPRÁVU

Vedoucí evangelizačních strategií v londýnském sboru New Wine říká, že církve musí změnit svůj způsob předávání dobré zprávy o Ježíši, pokud se má národ ve Velké Británii změnit.

John Cole hovořil před začátkem nového kurzu misijní služby, který pořádá organizace Fresh Expressions tento měsíc na severu Londýna.

Roční kurz začal 17. dubna a křesťany učí, jak oslovit ty, kdo ještě nebyli osloveni tradičními církvemi. Je určený pro laické i vysvěcené vedoucí a misionáře, kteří se již do projektu Fresh Expressions zapojili nebo ve své práci využívají takovou myšlenku.

Coles řekl, že tam, kde kurz běžel předtím, pomohl mnoha křesťanům znovu se spojit s Božím srdcem pro jejich národ a církvi najít nové cesty, jak oslovit nevěřící. „Pokud 97 procent národa není každý týden ve sboru, je to buď proto, že je nezajímají duchovní věci, nebo proto, že církve není dost zajímavá nebo se o ně dost nezajímá,“ řekl. „Pokud se má národ změnit, církve musí změnit způsob, jakým předává dobrou zprávu o Ježíši. Všeobecně tento kurz doporučuji, ale varuji vás, může změnit váš život i váš pohled na církve.“

K dalším učitelům tohoto kurzu patří Rev. Jenny Ellis, pracovnice duchovnosti a učednictví Metodistické církve, Jonny Baker, člen týmu vedení a učednictví ze sboru Mission Society, a Rev. Dr. Martyn Atkins, generální tajemník Metodistické církve.

Rev. Dr. Start Jordan z Londýna dodal: „Církevní život v Londýně je příliš prchavý a různorodý, než aby se dal označit jako svěží nebo tradiční – ale celkově musí mít podobu misie!“

Klára Máziková, zdroj: The Christian Today, Charlie Boyd

VATIKÁN SE USMÍŘIL S BEATLES

Vatikán se již nadobro usmířil s někdejší slavnou britskou skupinou Beatles. Vatikánský list napsal, že "zhýralý" život, který její členové vedli, i vychloubačné tvrzení Johna Lennona, že jsou populárnější než Ježíš, jsou již minulostí. Jejich hudba však podle Vatikánu žije dál. Informovala o tom agentura AP.

U příležitosti 40 let od rozpadu skupiny věnovala víkendová příloha deníku L'Osservatore Romano slavné čtveřici dva články a titulní kresbu reprodukcí známý obal alba Abbey Road, kde "brouci" kráčí po přechodu. Jak připomněla AP, nebylo to poprvé, co Vatikán liverpoolské rodáky ocenil. Před dvěma lety pochválil jejich "bílé" album a v únoru dokonce L'Osservatore Romano zařadil jejich desku Revolver mezi deset nejlepších populárních hudebních počinů v dějinách.

cs.christiantoday.com

PRONÁSLEDOVÁNÍ KŘESŤANŮ V IRÁKU

Poté, co bylo nedávno v severoiráckém milionovém městě Mosulu zavražděno islámskými extrémisty devět křesťanů, uskutečnily se v Bagdádu, Kírkúru a Mosulu protestní pochody. Zúčastnili se jich také biskupové a kněží. Demonstranti se při nich ohradili proti cíleným vraždám a proti plánům úřadů zřítit v Mosulu „křesťanské ghetto“. V tomto městě žilo ještě nedávno na 4000 křesťanů a po posledních událostech šestina z nich uprchla.

OSLABENÍ CÍRKVÍ VE ŠVÝCARSKÉM KANTONU

V curyšském kantonu vystoupilo v roce 2009 z Církve římskokatolické 3864 osob. Mluvčí církve vidí důvod v tom, že současný papež je vstřícný vůči tradicionalistům. – Z reformované církve odešlo v roce 2009 3025 lidí. Také hospodářská krize je snad důvodem, proč lidé opouštějí církve; chtějí ušetřit na daních.

POLSKO-RUSKÉ SMÍŘENÍ V KATYNI

Ruský ministerský předseda Putin pozval překvapivě svého polského kolegu v úřadě Tuska, aby letos v dubnu společně vzpomněli na hrozné události v Katyni. V lese u tohoto západoruského města zavraždila v r. 1940 tajná služba NKVD na Stalinův rozkaz dvacet tisíc polských válečných zajatců, mezi nimi i řadu duchovních. – Polský ministr zahraničí Sikorski ocenil pozvání na první vzpomínkové setkání jako další krok k polsko-ruskému smíření. – Dosud ani jeden vysoce postavený ruský politik Katyně nenavštívil. Po řadu let se pracovní skupiny obou vlád zabývají historickými otázkami spojenými s tímto masakrem. Většina Poláků svaluje odpovědnost za vznik druhé světové války nejen na Německo, ale i na Sovětský svaz. Týden před německým útokem na Polsko 1. září 1939 bylo totiž v tajném dodatečném protokolu k paktu Hitler-Stalin rozhodnuto o rozdělení Polska.

Z týdeníku Christ in der Gegenwart přeložil Z. S.

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčírřiková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L., production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9